

141

envaïssar v. tr. Posar (afegir)
en una valisa o en valises. Arxiu de
l'Institut
d'Estudis
Catalans

envaniment m. Acció ~~infecte~~
d'envanir o d'envanir-se; l'efecte.

envanir v. tr. ^{causer o} Impone vanitat,
ell triomf l'ha envanit. || pron.

Esdevenir vanitos, agafar vani-
tat. ~~verb~~ S'envaneix del més
petit veit.

enveja f. Desig d'allò que
un altre posseïx; sentiment,
esp d'odi, ^{enveja} ~~avertida~~ apell qui posseïx
una cosa que ~~no tenim~~ ~~avertida~~

W.H.